

men det har desværre ikke været kendetegnende for debatten; tværtimod har en stor del af Folketingets partier afvist forslaget – nogle har måske pakket det lidt bedre ind end andre, men altså afvist det.

Vi mener naturligvis, at der skal være en normal beskatning af politikere. Det er det overordnede princip, og så må man se, hvor langt man kan komme i det arbejde, som må gøres, efter at Folketinget har vedtaget denne principbeslutning.

Vi er naturligvis helt med på, at det her ikke kan gøres fra den ene dag til den anden. Vi er naturligvis også helt med på, at der er nogle internationale aftaler, som Danmark ikke bare kan droppe ud af og afvise eksistensen af, hvorfor vi naturligvis ikke allerede i morgen kan gennemføre en fuldstændig normal beskatning.

Men det, der er vigtigt for os, er, at Folketinget sender et klart signal til regeringen om, hvad det er, regeringen skal arbejde for. Det er immervæk i meget stort omfang regeringen, der forhandler internationale aftaler, deltager i det almindelige FN-arbejde, i EU's Ministerråd osv. og er med til at fastlægge mange af de regler, som også omhandler aflønning og beskatning af både politikere og ansatte i de forskellige internationale fora.

Mere specifikt om EU vil jeg sige, at dér kan man faktisk selvstændigt fra dansk side gøre mere. Vi så i forbindelse med europaparlamentarikernes misbrug af offentlige midler en udenrigsminister, der klart påtog sig opgaven at være bannerfører i Ministerrådet over for Europa-Parlamentet ved at sige, at nu kunne det være nok. Det gjorde udenrigsministeren, og selv om han – med sine egne ord – ikke kunne lave om på det i Ministerrådet, så mente han, det havde en stor værdi, at man på den måde tog spørgsmålet op.

Og jeg synes egentlig, det er fantastisk nu at måtte høre den radikale ordfører – en partifælle til udenrigsministeren – på den måde negligere det aflønningsniveau, der er for Kommissionens medlemmer. Hun kom med en flot bemærkning om, at der søreme da er vigtigere ting at tage sig til, men når man tænker på, hvor få måneder det er siden, at udenrigsministeren ville have et dansk ønske om at få en diskussion af europaparlamentarikernes diætreger fastsat på Ministerrådets dagsorden, så er det da fantastisk at høre dette. Jeg synes virkelig, proportionerne er forvrængede med den radikale ordførers bemærkninger her i dag.

Men én ting kan jeg da sige: Hvis det er den almindelige tone fra regeringspartierne og EU-tilhængernes side, så bliver det nemmere at være EU-skeptiker og EU-modstander i det her land, og så er der da ikke noget, der er så skidt, at det ikke er godt for noget.

Når det drejer sig om EU-samarbejdet, så skal det fra Dansk Folkepartis side være sagt, at vi står med to problemer:

Det ene er det alt for høje lønniveau og den alt for store grad af laden stå til over for lønniveauet, der også har været fra dansk side. Jeg ved godt, at når der er forhandlinger om lønstigninger osv., så tager Danmark normalt et lille forbehold for de lønstigninger, der finder sted i EU-systemet, men vi synes, at der på det område bør gøres en helt anden indsats.

Det andet er muligheden for, at vi fra dansk side kan beskatte på normal vis, sådan som vi beskatter almindelige lønmodtagere. Dér vil jeg gerne, og det skal så på nuværende tidspunkt være mine afsluttende bemærkninger, sige til skatteministeren, at det er magtpåliggende for Dansk Folkeparti, at i det omfang det er muligt for de danske skattemyndigheder at foretage den samme beskatning af europaparlamentarikerne og andre EU-ansatte, som man gør af danske lønmodtagere, så skal man gøre det.

Og hvis det notat, der kommer fra justitsministeren – eventuelt suppleret med en udtalelse fra Kammeradvokaturen – betyder, at man definerer det, der bliver udbetalt i omkostningsdækning til europaparlamentarikerne som delvis vederlag, så er det altså vores indstilling, at man skal beskatte det. Man skal anlægge et selvstændigt dansk skøn på det her spørgsmål og ikke alene forlade sig på, hvad man kan tolke ud fra Europa-Parlamentets egne regler, for det siger jo sig selv, at i og med at Europa-Parlamentet fastsætter et niveau for omkostningsdækningen, så har Europa-Parlamentet dermed taget stilling til, hvad der er Parlamentets holdning til, hvor meget der skal til for at dække de omkostninger, som en parlamentariker har.

Når det drejer sig om lønmodtagere i danske virksomheder, plejer Skatteministeriet eller ligningsmyndighederne ofte at fastlægge et selvstændigt skøn, og vi vil anbefale, at man gør det samme, når det drejer sig om europaparlamentarikerne, således at målet nås: normal beskatning af politikere m.fl. Dette er også princippet i det forslag, som er fremsat til behandling her i dag, og som Dansk Folkeparti altså kan støtte.